

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ»

**(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою
відеоконференц-зв'язку)**

12–13 травня 2016 року
м. Тернопіль

У двох томах
ТОМ 1

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2016

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай

Актуальні питання якості медичної освіти (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XIII Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 12–13 трав. 2016 р.) : у 2 т. / Терноп. держ. мед. ун-т ім. І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2016. – Т. 1. – 348 с.

- задачі були недостатньо деталізованими, не містили вказівок на рівень перевірки, посилання на еталони та стандарти, що обмежувало можливість підготовки при самостійному вивченні питань та підготовці до диф. заліку.

Рекомендації:

1. При складанні задач навчання необхідно вказувати рівень контролю;

2. Задачі повинні містити посилання на стандарти, еталони, зразки та ін., на які студент має орієнтуватись у підготовці;

3. Задачі повинні містити вказівки на дії, рішення, навички, які студент має продемонструвати при відповіді на практичному занятті, складанні диф. заліку, екзамену тощо.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЛІКУВАЛЬНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИБОРОМ «ФІТОТЕРАПІЯ»

Т. О. Глащук, Н. В. Бачук-Понич

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», Чернівці

На сучасному етапі розвитку і модернізації системи навчання є удосконалення методів і форм навчання. Освіта має бути орієнтована на забезпечення самовизначення особистості, створення умов для самореалізації. Тому, в навчальному процесі повинні використовуватись такі методи навчання, які будуть сприяти самореалізації тих, хто навчається. Цим умовам відповідає використання інтерактивних методів навчання, завдяки яким відбувається активна взаємодія учасників освітнього процесу, коли вони в процесі вирішення спільних завдань, впливаючи один на одного, доповнюють один одного, успішно вирішують ці завдання. З метою покращення якості підготовки спеціалістів до навчального плану підготовки студентів 4 курсу медичних факультетів уведено курс за вибором «Фітотерапія». Основною метою викладання є визначення ролі фітотерапії в сучасній лікарській практиці, вивчення біологічної і фармакологічної характеристики лікарських рослин та їх синдрому-нозологічне застосування при лікуванні поліморбідних захворювань. Формування нового досвіду у студентів здійснюється з урахуванням вже наявного, ство-

рення проблемних діалогічних ситуацій у вигляді клінічних задач по коморбідних захворюваннях з метою індивідуалізованого та системного призначення фітопрепаратів. Для покращення засвоєння на кафедрі видані монографії з основ фітотерапії і гомеопатії, оздоровчого харчування, що широко використовуються не тільки студентами, а й практичними лікарями різних спеціальностей.

Отже, з огляду на сучасні вимоги щодо оптимізації навчальної діяльності студентів, впровадження в освітню програму інтерактивних форм навчання є важливим елементом формування їх професійної компетентності.

Література

1. Олексюк О. М. Компетентнісна мистецька освіта: пошук інноваційної моделі // Международный Крымский педагогический конгресс «Инновации в образовании»: матер. конгресса. – Ялта, 2010. – С. 191.

2. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В. Г. Кремень. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – С. 647.

УДК 378.016:616.1/.4]:378.147

ВИКЛАДАННЯ «ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ» НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ НА КАФЕДРІ ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ

Т. О. Глащук, Л. В. Мікулець

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»

TEACHING «INTERNAL MEDICINE» BASED COMPETENCY APPROACH AT THE DEPARTMENT OF INTERNAL MEDICINE PROPAEDEUTICS

T. O. Hlashchuk, L. V. Mikulets'

Bukovinian State Medical University, Chernivtsy

В статті наводиться приклад визначення поняття «компетентність». Без врахування основ компетентнісного підходу неможлива підготовка студента-медика. Поєднання теоретичних і практичних завдань викладача в роботі зі студентами забезпечує багатоступеневу систему якості засвоєння знань і вмінь та сприяє поетапному формуванню професійної компетентності. Прикладом компетентнісного підходу є метод мозкового штурму який застосовується при викладанні предмету «Внутрішня медицина» студентам III-IV курсу стоматологічного факультету на кафедрі пропедевтики внутрішніх хвороб.

The article is an example of the definition of «competence». Preparations medical student impossible without the main provisions of competency approach. The combination of theoretical and practical problems in the teacher work with students provides a multilevel system of quality learning and skills and promotes gradual formation of professional competence. As an example of the competence approach is the method of brainstorming that is used in teaching the subject of «Internal Medicine» students III-IV course Dental Faculty at the Department of Internal Medicine Propaedeutics.

Вступ. Реформування освітньої галузі вимагає пошуку нових концепцій освіти, які би відображали сучасні зміни у суспільстві і були орієнтовані на становлення особистості XXI століття. Одним із підходів, який направлений на удосконалення професійної освіти, є компетентнісний. Він є обґрунтованим та об'єктивним явищем у сучасній освіті, оскільки прискорення темпів розвитку суспільства, перехід до інформаційних технологій, поява нових вимог до фахівців та розвиток процесів інформатизації зумовили переорієнтацію освітньої концепції із знаннєвої у компетентнісну.

В законі України «Про вищу освіту» (2014 р.) «компетентність» визначається як динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особистості успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти [2]. У цьому законі закладено розуміння компетентності фахівця з вищою освітою, як певної сукупності компетентностей, що формуються та розвиваються у нього під час навчання у ВНЗ.

Проте аналіз літературних джерел показує, що немає узгодженої точки зору щодо переліку професійних компетентностей, які мають бути сформовані у студента-медика при закінченні вищого учебного закладу.

Основна частина. Проектування освітніх програм на основі компетентнісного підходу (загальноєвропейський проект TUNING («Налагодження освітніх структур»)) означає: відображення у системному і цілісному вигляді результатів освіти; формування результатів освіти у ВНЗ як ознака готовності студента/випускника продемонструвати відповідні знання, уміння і цінності; визначення структури компетенцій, які повинні бути придбані і продемонстровані, тим хто навчається [1]. В результаті було створено перелік компетентностей фахівця з різних галузей знань, які містять 31 позицію (наприклад: уміння спілкуватись другою мовою, уміння застосовувати знання в практичних ситуаціях, уміння приймати обґрунтовані рішення, уміння думати абстрактно, аналізувати та синтезувати, уміння працювати в команді та ін.). У проекті «TUNING MEDICINE» для медичної галузі зафіксовано понад 50 компетентностей (як загальних, так і спеціальних, без чіткої систематизації і диференціації) [7]. З огляду на це постає питання інструментів їх формування у студента-медика.

Компетентнісний підхід посилює практичну орієнтацію освіти, забезпечує спроможність особистості відповідати новим вимогам ринку праці, мати відповідний потенціал для практичного розв'язання професійних завдань. Даний підхід акцентує на здатності використовувати отримані знання, застосовувати досвід успішних дій у ситуаціях навчальної та професійної діяльності, але в той же час не заперечує значення знань. Відповідно до компетентнісного підходу, на перше місце висувається уміння розв'язувати проблеми, які виникають у різноманітних професійних ситуаціях, а не поінформованість студентів [3].

Перспективність компетентнісного підходу у навчанні полягає у належній готовності випускника до майбутньої професійної діяльності. Цей підхід орієнтований на практичні результати, досвід особистості, її діяльність, що зумовлює принципові зміни в організації навчання. Удосконалення навчального процесу із врахуванням компетентнісного підходу полягає в тому, щоб навчити сту-

дентів ефективно застосовувати набуті знання й уміння у конкретних ситуаціях.

При підготовці практичних занять на основі компетентнісного підходу необхідно, перш за все, визначитись з переліком компетентностей, педагогічних методик навчання, формулювання видів робіт студента і критеріїв оцінки результатів навчання, а також визначення рівня їх компетентності [6].

Умовами для забезпечення інтегрованого підходу є поєднання традиційних та сучасних форм, методів та технологій навчання студентів, мотивація активності студентів та їх інтеракцію, обговорення, дискусії, застосування стандартизованих пацієнтів, клінічних обходів та ін.

У вищій медичній освіті на сьогоднішній день виділяють педагогічні методи, що забезпечують інтеракцію студентів. Застосування таких методів викладачами сприяє формуванню професійних компетентностей [4].

Одним із найбільш ефективних методів, особливо під час вступної частини, є «мозковий штурм» [5]. Метод мозкового штурму (англ. brainstorming) придуманий Алексом Осборном (США) у 40-ві роки 20-го століття. Алекс Осборн звернув увагу на те, що в певній обстановці одні люди починають генерувати величезну кількість ідей, а інші, згідно з особливостями свого мислення, більш схильні до аналізу та критичної оцінки чужих ідей та їхньої розробки. Мозковий штурм – методика стимуляції творчої активності та продуктивності для розв'язання проблеми. Мозковий штурм – це метод розв'язування невідкладних завдань за дуже обмежений час. Суть методу полягає в тому, що необхідно висловити найбільшу кількість ідей за невелику кількість часу, обговорити та здійснити їхній відбір. Цей метод використовується для розвитку творчих здібностей або для розв'язання складних проблем. Метод мозкового штурму можна використовувати в різних формах діяльності: у роботах з малими групами, командами, великими групами (гра з глядачами). Найоптимальнішими вважають групи від 3 до 12 осіб (кількість учасників повинно ділитися на 3).

Метод мозкового штурму, а саме мозковий штурм у загальному колі, широко використовується на кафедрі пропедевтики внутрішніх хвороб під час проведення практичних занять. Викладач починає його із постановки перед студентами чітко сформульованого проблемного питання, яке дає змогу висувати багато версій для відповіді, і запрошує студентів висловлювати ідеї та коментарі. Під час «висунення ідей» не можна ігнорувати жодною. Необхідно залучати всіх до висунення якомога більшої кількості ідей. Якщо під час мозкового штурму не вдається отримати багато варіантів, це говорить про те що студенти бояться висловлюватись. Об'єднання або заміна раніше висунутих ідей часто веде до появи нових, які перевершують висловлені раніше.

Висновки. Професійна підготовка студента-медика неможлива без врахування основних положень компетентнісного підходу, який сприяє підвищенню якості навчання та використанню ефективних педагогічних технологій. Створення умов для формування необхідних компетентностей сприяє продуктивності та конкурентності фахівця на ринку праці.

Література

1. Вступне слово до проекту Тьюнінг – гармонізація освітніх структур у Європі. Внесок університетів у Болон-

ський процес [Електронний ресурс] //Socrates – Tempus. – Режим доступу: http://www.unideusto.org/tuningeu/images/stories/documents/General_Brochure_Ukrainian_version.pdf.

2. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс] //Верховна Рада України, офіційний веб-портал. – 2014. – № 37-38. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.

3. Кривенко І.П. Формування у майбутніх лікарів компетентності з опрацювання медико-біологічних даних у процесі навчання медичної інформатики: дис. на здобуття наук. ступеня канд. педагог. наук: спец. 13.00.02 /І.П. Кривенко. – К., 2015. – 208 с.

4. Максименко С.Д. Педагогіка вищої медичної освіти [текст]: підручник /С.Д. Максименко, М.М. Філоненко. –

К.: Центр учбової літератури, 2014. – С. 109–116.

5. Січкарук О.І. Інтерактивні методи навчання у вищій школі: навч.-метод. посібник /О.І. Січкарук. – К.: Таксон, 2006. – 88 с.

6. Філоненко М.М. Специфіка викладання навчальних дисциплін на основі компетентнісного підходу [Текст] / М.М. Філоненко //Науково-практична конференція з міжнародною участю «Вища медична освіта: сучасні виклики та перспективи», (3-4 березня 2016 р., Київ): зб. наук. праць – К.: «КиМ», 2016. – С. 246–250.

7. The Tuning Project (Medicine): Learning Outcomes/ Competences for Undergraduate Medical Education in Europe. – Режим доступу: <http://www.umed.pl/procesbolonski/materialy/tuning%20project.pdf>

РОЛЬОВА ГРА: СУЧАСНИЙ МЕТОД ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Н. М. Казіцька

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

Вступ. На сьогоднішній день у професійній освіті активно використовується сучасні технології інтерактивного навчання, які допомагають формувати специфічні практичні вміння. Так вид гри (симуляції, імітації), в процесі якої в уявлених ситуаціях моделюється зміст професійної діяльності майбутніх фахівців повинно активно використовуватися при проведенні практичних занять з лікарями-інтернами [1, 4].

Основними атрибутами професійної гри є: а) імітація обраного аспекту цілеспрямованої лікарської діяльності; б) конкретизація ролі кожного учасника; в) регламентація ігрових певною дій системою правил; г) умовний характер гри; д) оцінювання діяльності учасників гри. До видів ділових ігор відносяться: “мозковий штурм”, інноваційні, імітаційні, організаційно-діяльнісні, організаційно-комунікативні та ін. [2, 3].

Метою розігрування ситуації в ролях стає визначення власного ставлення до конкретної професійної ситуації, набуття досвіду поведінки в подібній ситуації шляхом виконання певної «ролі» яка є близькою до реальної життя [4]. Перевагою ділових ігор як методу навчання є: спілкування у грі, наближене до реального життя, що забезпечує навчання через власний досвід та почуття; виявлення рівня володіння професійними навичками в залежності від ролі, яка дісталася конкретному учаснику, моделюючи реальну поведінку; відпрацювання професійних навичок учасників гри; переймання досвіду між учасниками гри.

Викладач в ситуаційній моделі виступає має виступати як у якості інструктора (виконує функції ознайомлення з правилами гри, консультації під час її проведення), судді-рефері (котрий проводить коректування і надає поради з розподілу ролей), тренера (робить підказки лікарям-інтернам для прискорення проведення гри) так й ведучого (організатора обговорення аналізу гри) [4].

Застосування інтерактивних технологій (як у нашому випадку – рольової гри) висуває певні вимоги до структу-

ри заняття, яке, як правило, складається з п'яти елементів [3]: мотивації, оголошення теми, ознайомлення з інформаційним блоком до теми, виконання інтерактивної вправи, аналізу отриманих результатів.

Висновки. Отже, використання інтерактивних технологій у навчання майбутніх лікарів дозволяє організувати процес таким чином, що в ньому беруть участь всі учасники навчального процесу, взаємодіючи між собою та викладачем, та відкривають можливість здійснення самостійного навчання, розв'язку життєво важливих проблем (спираючись не тільки на свій, але й на досвід своїх колег). Учасники навчального процесу отримують досвід роботи в команді, щодо захисту власної точки зору, презентацію відповідних власних напрацювань та ін. Робота в інтерактивному режимі сприятиме розвитку комунікабельності, що забезпечує повноту й адекватність спілкування в різних ситуаціях, вмінь до самостійної діяльності, створення ситуацій, що спонукають до інтеграції знань для розв'язання висунутої проблеми.

Література

1. Гуревич Р. С. Інформаційно-комунікаційні технології в професійній освіті майбутніх фахівців / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія, М. М. Козяр ; за ред. член-кор. НАПН України Гуревича Р. С. – Львів: ЛДУ БЖД, 2012.– 380 с.

2. Кадемія М. Ю. Використання інтерактивних технологій навчання / Теорія і практика управління соціальними системами, 2013. – № 3. – С. 125–132.

3. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.- метод. посібн. / О.І. Пометун, Л.В. Пироженко. За ред. О.І. Пометун. – К.: Видавництво А.С.К., 2004 – 192 с.

4. Поліщук В.А. Особливості використання інтерактивних методів навчання у процесі професійної підготовки фахівців фізичної реабілітації / Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України, 2013. – № 5. – С. 123–131.

<i>Н. В. Дерев'янченко</i> ЗНАЧЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЗАНЯТТЯХ ІЗ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ТА МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ.....	159
<i>В. А. Дігтяр, О. Г. Садовенко, М. О. Камінська, М. В. Савенко</i> ФОРМУВАННЯ ЛІКАРЯ-ДИТЯЧОГО ХІРУРГА НА КАФЕДРІ ДИТЯЧОЇ ХІРУРГІЇ	160
<i>Б. Я. Дмитришин, О. І. Шишак, О. А. Варварук</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЗААУДИТОРНОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ СТУДЕНТІВ	161
<i>А. М. Добровольська</i> ПЕРСПЕКТИВНІ ІННОВАЦІЇ ФОРМУВАННЯ ІТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	162
<i>А. М. Добровольська</i> ПРО ПРИНЦИПИ УКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ПОСІБНИКІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	162
<i>С. Я. Доценко, В. І. Кравченко, І. І. Токаренко, Б. Б. Самура, М. В. Шевченко</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА» В УМОВАХ КМСОНП.....	163
<i>О. А. Дралова, О. В. Усачова</i> ВИКОРИСТАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ІГОР НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ ДЛЯ ЗАСВОСННЯ МАТЕРІАЛУ СТУДЕНТАМИ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.....	164
<i>І. Д. Драч, Т. П. Мельник, О. А. Мисик, О. І. Новіцька, Л. П. Шеремета</i> ПЛАНУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ.....	164
<i>В. Г. Дубініна, Т. П. Опаріна, К. Г. Богданов, І. О. Котова</i> ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА ФАКУЛЬТЕТІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.....	165
<i>С. І. Єсіпова, Б. Я. Дмитришин, Т. В. Мелліна, О. А. Бовкун</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ПЕДІАТРІЇ НА СТОМАТОЛОГІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ В УМОВАХ ЦИКЛОВОЇ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	167
<i>А. С. Журавльов, М. І. Яценко, Н. О. Шушлягіна, Є. В. Дьоміна, Я. В. Носова</i> ТРЕНІНГОВІ СИСТЕМИ У ВИКЛАДАННІ ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ	168
<i>І. В. Завгородній, Н. В. Семенова, І. М. Чеховська</i> РОЛЬ ЛЮДИНОЦЕНТРОВАНОГО ПІДХОДУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ.....	169
<i>В. І. Зевако, М. П. Тишковиць, В. Я. Юкало, І. І. Гавришак</i> ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ МОВНИХ НОРМ У ПРОФЕСІЙНОМУ СПІЛКУВАННІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.....	170
<i>І. І. Зелена, Н. М. Железнякова</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ЗАСОБАМИ ПОЗАНАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	171
<i>Д. Г. Іванченко, К. В. Александрова, М. І. Романенко</i> ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ БІОХІМІЇ ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ НА КАФЕДРІ БІОЛОГІЧНОЇ ХІМІЇ ЗДМУ	171
<i>О. М. Ігнат'єв, О. І. Панюта, К. А. Ярмула, М. І. Турчин</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗАДАЧ НАВЧАННЯ ПРИ СКЛАДАННІ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ІЗ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ДЛЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ	172
<i>Т. О. Ілацук, Н. В. Бачук-Понич</i> МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЛІКУВАЛЬНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ ЗА ВИБОРОМ «ФІТОТЕРАПІЯ»	173
<i>Т. О. Ілацук, Л. В. Мікулець</i> ВИКЛАДАННЯ «ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ» НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ НА КАФЕДРІ ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ.....	173
<i>Н. М. Казіцька</i> РОЛЬОВА ГРА: СУЧАСНИЙ МЕТОД ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ	175
<i>Ю. І. Карпенко, А. В. Потапчук, О. В. Савельєва, Л. А. Собітняк, В. Г. Чернявський</i> СИТУАЦІЙНО-РОЛЬОВА ГРА ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ІV КУРСУ У ВИВЧЕННІ ТЕМ ІЗ КАРДІОЛОГІЇ	176

<i>М. О. Щербина, О. О. Кузьміна</i> СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗА ФАХОМ «АКУШЕРСТВО ТА ГІНЕКОЛОГІЯ».....	327
<i>Е. Ц. Ясинська, М. З. Вацук</i> ВИКОРИСТАННЯ КОМПЛЕКСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ПІДХОДІВ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ НА КАФЕДРІ СОЦІАЛЬНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	328
<i>К. V. Aleksandrova, D. A. Vasylyev</i> ONLINE WEBINARS: THE NEW EDUCATION TECHNIQUES AND METHODOLOGY, FACILITATING LEARNING BIOLOGICAL CHEMISTRY.....	329
<i>L. M. Antypenko</i> THE POSSIBILITIES OF ORGANIC CHEMISTRY SELF-STUDY BY STUDENTS OF PHARMACY EXTERNAL FORM OF EDUCATION.....	330
<i>E. Beletskaya, E. Antonova</i> FORMATION OF PROPHYLACTIC THINKING IN STUDENTS OF THE MEDICAL FACULTY	330
<i>O. M. Bieliaieva, Yu. V. Lysanets, I. V. Znamenska, O. O. Pisotska, I. G. Romanko</i> COMPETENCY-BASED MEDICAL EDUCATION: IMPLEMENTATION AND DEVELOPMENT AT UNDERGRADUATE LEVEL	331
<i>N. K. Bogutska</i> USING OF THE VIRTUAL PATIENTS IN TRAINING OF PEDIATRICS	332
<i>I. A. Krivoruchko, A. A. Tonkoglas, S. N. Teslenko, N. A. Sykal, A. T. Goni, K. T. Goni</i> FEATURES OF TEACHING OF SURGICAL DISCIPLINES TO ENGLISH-SPEAKING STUDENTS	333
<i>T. I. Iermolenko, E. V. Karnaukh</i> STUDENT'S PORTFOLIO AS NECESSARY COMPONENT OF MODERN HIGHER MEDICAL EDUCATION IN UKRAINE TODAY	334

Підписано до друку 25.04.2016. Формат 60×84/8. Гарнітура Times.
Папір офсетний № 1. Друк офсетний. Ум. др. арк. 40,46. Обл.-вид. 58,68.
Тираж 200 пр. Зам. № 117.

Видавець і виготівник
ДВНЗ «Тернопільський державний медичний
університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України».
Майдан Волі, 1, м. Тернопіль, 46001, Україна.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів
видавничої справи ДК № 2215 від 16.06.2005 р.